

at den moralsk forkastelige Situation var bragt til Ophør, at den højtærede Minister, der som Folketingsmand var valgt til at varetage Statens Interesser i Telefonselskabet, af Selskabet lod sig ansætte og lønne som Funktionær — Kommitteret hed det — i Selskabet, uden at hans Minister havde nogen Meddelelse eller Anelse herom; selv under den nuværende Form mener vi, at det vilde berede Vanskeligheder i Forholdet til Statens Forvaltningsgrene. Dette, at en Minister sidder i en Virksomheds Ledelse, selv om denne sorterer under en anden Minister, vil vanskeliggøre, at det administrative Tilsyn med en saadan Virksomhed bliver lige saa effektivt, som hvis Ministeren ikke sad der. Statens Tilsyn med Telefonvæsenet og Departementet i Ministeriet for offentlige Arbejder stilles noget svagere overfor Københavns Telefonselskab end overfor andre, hvori der ingen Ministre sidder. Formelt vil denne Bestyrelses-Minister endda i Ministermøder kunne overstemme sin egen Ressortminister.

Af samme Grund, om end betydeligt mere formelt, har vi ment, nærmest for at holde Linien klar, at Forsvarsministeren ikke kan sidde i Ribe Aandssvageanstalts Bestyrelse og i Statens Jordlovsudvalg. Naar vi ikke har ment, at Trafikministeren kan være i Præsidiet for Turistforeningen, er Grunden ligeledes den væsentligst formelle, at Foreningens Statstilskud findes paa Trafikministerens Budget, og at Ministeren altsaa derved kommer til at ansøge sig selv om Statstilskud og omvendt skal kontrolere sit eget Regnskab.

Vi har dernæst ment, at Trafikministeren ikke kunde være Formand for et Jernstøberi og Maskinfabrik og ikke kunde sidde som Medlem af Papirfabrikkernes Bestyrelse. I Ministerens Stilling som øverste Leder for store Statsvirksomheder, Transport- og Indkøbsvirksomheder, er, hvad jeg nærmest vil kalde Kundekonflikter, tænkelige. For Papirfabrikkernes Vedkommende er Forholdet jo tilmed det, at Statens samlede Indkøb af Papir andrager et Beløb af ca. 4 Mill. Kr., og det er en kendt Sag, at i den nedsatte Standardiseringskommission, hvori ogsaa Spørgsmaalet om Standardisering af Papir og Konvolutter er rejst, for øvrigt af Ministeriet for offentlige Arbejder, af Hensyn til de store Besparelser, som derved kan indvindes for Forbrugere og Staten, staar Statens og Papirfabrikkernes Repræsentanter i et meget skarpt Modsetningsforhold.

Endelig har vi ment, at Ministre ikke kan sidde i private Bladforretningers Be-

styrelser. Jeg maa tilstaa, at vi her har haft nogen Tvivl; de Blade, der i Øjeblikket var Tale om, var Blade som „Vestkysten“ i Esbjerg, „Horsens Folkeblad“ og „Fyens Tidende“, og de virker jo ikke særlig frygtindgydende. Men vi kender fra Udlandet grelle Eksempler paa forargeligt Sammenspil mellem Ministres Bladvirksomheder og Kapitalistinteresser, og man ved aldrig, hvad Udviklingen kan bringe herhjemme. Vi har for øvrigt jo ogsaa adskillige store Bladforretninger, og der kunde muligt komme det Tilfælde, hvor man, maaske fra alle Sider indenfor Grundlovsudvalget, med Uro vilde se Ministre sidde i en saadan Bestyrelse. Det vil være vanskeligt at trække en Grænse, at tillade eet og forbyde et andet, og vi har derfor foretrukket at være paa den sikre Side og trække Grænsen udenom Bladforretninger.

For øvrigt, medens vi taler om Bladforretninger, vil jeg nævne, at vi for et Aars Tid siden saa den højtærede Handelsministers Blad „Vestkysten“ starte en voldsom Kampagne mod det for nylig med Tilslutning fra alle Partier i Forenklingsskmissionen etablerede samlede Indkøb af Kul for Staten. Det var enkelte misfornøjede Kulsælgere, som saa deres Interesser gaaet for nær, der rejste denne Kampagne, og den højtærede Handelsminister, som jo fra tidligere Tid har Rekorden som Kulkøber for Staten, støttede denne Kampagne i sit Blad. Og det er jo ingen Hemmelighed, at der efter det nuværende Ministeriums Tiltræden med Handelsministeren som *primus motor* er gjort store Anstrengelser for at komme bort fra den nye Ordning med Hensyn til Statens Kulkøb. Et Samraad i Finansudvalget i Vinter bremsede foreløbig disse Bestræbelser, idet Tallene godtgjorde Fordelene for Staten ved den nye Ordning, men det er jo bekendt, at Anstrengelserne fortsættes, og der er stadig Grund til at have Opmærksomheden henledt paa de Kræfter, der her eri Virksomhed. Jeg har dog den Tro, at disse Anstrengelser vil være resultatløse. Om ikke andet kan bremse dem, har jeg den Tillid til det nyoprettede Statens Regnskabsraad, hvor Hovedrevisorer og Statsrevisorer har Sæde, at dette vil værne om og udvide dette Fællesindkøb, hvis Indførelse mere end noget skyldes Statens Hovedrevisorers mangeaarige og energiske Kritik og Arbejde.

Saaledes har vor Stilling været til disse Bierhverv, og vi beklager, at § 45-Udvalget ikke helt og konsekvent har delt vor Opfattelse af, hvilke Bierhverv der ikke kan